

Arrest

nr. 306 014 van 2 mei 2024
in de zaak X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 augustus 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2024.

Gezien de aanvullende nota's van de verzoekende partij van 14 januari en 13 maart 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 14 maart 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. U bent geboren in Zazay Aryoub, district Alikhel in de provincie Paktia waar u heel uw leven hebt gewoond tot uw vertrek. U belijdt de soennitische islam en bent van etnie een pashtun. U bent 23 jaar oud. U bent niet getrouwd en hebt geen kinderen.

Uw vader, [G.], begon met werken bij het Afghaanse nationale leger (ANA) in 1390 (2011). Uw broer [H.] begon anderhalf jaar tot twee jaar later ook met werken bij het ANA. Drie tot drie-en-een-half jaar voor uw

vertrek begon uw broer [I.] te werken bij de lokale politie. Nog voor het valutawisselbureau een contract aanging met de lokale politie om hun lonen uit te betalen, werd u bedreigd door de taliban met betrekking tot de militaire jobs van uw broer en vader. U weet niet wanneer u voor de eerste keer problemen ervaarde met de taliban. In 1398 (2019) ging uw werkgever een contract aan met de lokale politie, waarna u werd bedreigd door de taliban omwille van uw eigen werk. Na deze telefonische dreigementen was het een tijd rustig. Tien dagen voor uw vertrek kwam uw broer [I.] na zijn werk naar uw bureau. Op weg naar huis zijn jullie door de taliban in een hinderlaag gelokt waarbij uw broer doodgeschoten is. U sprong zelf naar beneden op de velden, waarna u bewusteloos op de grond lag. Dorpelingen hebben water op uw gezicht gegooit waarna u wakker bent geworden. U hebt bij het wakker worden gezien dat uw broer overleden was. De dorpingen zeiden tegen u dat zij alles zouden regelen in verband met de begrafenis maar dat het voor u te gevaarlijk was om daar te blijven. Ze zeiden dat u naar het districtscentrum moest gaan, wat u ook hebt gedaan aan de hand van een gehuurde auto. U hebt daar twee nachten gespendeerd, waarna u een smokkelaar hebt gevonden die u naar Kabul heeft gebracht. Vandaaruit bent u naar Europa vertrokken.

U verliet Afghanistan in de elfde maand van het jaar 1399 (januari 2021). U reisde doorheen Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk om dan de vierde van de elfde maand 2021 aan te komen in België. Op vijf november 2021 diende u hier uw aanvraag voor internationale bescherming in. Sinds de machtsvername zijn uw vader, uw broer [H.] en ook uw andere broer [A.J.] die naar de universiteit ging verdwenen. De taliban zouden uw familie nog steeds dreigbrieven sturen.

U hebt tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS documenten neergelegd ter staving van de identiteit van uw vader, namelijk een kopie van een taskara, documenten met betrekking tot de tewerkstelling van uw vader (certificaten en foto's, allemaal kopieën), documenten met betrekking tot uw broer [I.] (foto's, waaronder een foto waar u ook opstaat, badges en certificaten, een document met persoonlijke informatie van [I.], allemaal kopieën), documenten van het eigendom en de eigenaar van de "sarafi" (geldwisselaarskantoor) waar u werkte (kopie), een brief van de dorpsouder die uw problemen toelichtte (kopie), kopie van dreigbrieven, meerdere documenten met betrekking tot de tewerkstelling van [H.] (certificaten, foto's van uw broer in uniform, foto's van uw broer in Turkije, een Turkse legerbadge, een Afghaanse legerbadge, allemaal kopieën), en een foto van uzelf in gezelschap (kopie). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud hebt u geen andere documenten voorgelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zowel omtrent uw identiteit als uw leeftijd tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd. Zo hebt u gedurende uw registratie in Oostenrijk de naam '[A.R.]' gebruikt. U hebt dit gedaan op aanraden van uw vriend die niet van u gescheiden zou worden (CGVS, p. 4). Ondanks uw vriend zijn bekommernis om niet gescheiden te worden, is dit geen geldige reden om over uw identiteit te liegen tegen de asielinstanties. Verder kan het CGVS geen geloof hechten aan de door opgegeven leeftijd bij aankomst in België. Immers, de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij 30 november 2021, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent, waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar een goede schatting is. Dat u 16.9 jaar zou zijn bij aankomst, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Om te beginnen acht het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) de tewerkstelling van uw vader en broer bij het Afghaanse Nationale Leger als niet-aannemelijk. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader en broer [H.] vermist zijn sinds de machtsovername (CGVS2 p. 17-18). Ook van uw broer [A.J.] die naar de universiteit ging is er geen nieuws, misschien is hij in Iran of Turkije (CGVS2 p. 19).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen. U weet weinig tot geen informatie te verlenen over uw vader zijn werk bij het Afghaanse nationale leger (ANA). Uw vader zou tien jaar lang in het leger gediend hebben (CGVS1, p. 9). U verwijst doorheen het gehoor enkel naar informatie die op de documenten terug te vinden is die u hebt voorgelegd bij het CGVS (CGVS1, p. 9 & 10). Wanneer hier op wordt doorgevraagd weet u geen bijkomende informatie te verschaffen; zo weet u niet of amper waar hij specifiek gediend heeft, wat zijn rang was, wat zijn korps was, wat zijn bataljon was, wat zijn compagnie was, wie zijn collega's waren, wie zijn commandant was, hoe het registratieproces verliep, welke trainingen of opleidingen hij gevolgd heeft en welke wapens hij gebruikte. Uw vader zou nooit iets verteld hebben over zijn werk of zijn rol in het leger, noch hebt u op enig moment ooit gevraagd naar zijn werk (CGVS1, p. 9 & 10). U kan alleen zeggen dat hij in Kandahar diende, maar niet in welk district (CGVS p. 9-10). Het is absurd dat uw vader nooit iets verteld zou hebben over zijn werk, noch dat u nooit interesse hebt getoond. Uw vader was regelmatig lange periodes weg voor zijn werk, maar gedurende die tijd zou niemand aan u gevraagd hebben waar uw vader was (CGVS1, p. 11). Het is daarna nog opmerkelijker dat u praktisch niets weet over het werk van uw vader, maar wel zijn loon kent (CGVS1, p. 11). Men moge ervan uitgaan dat, daar u zo weinig weet over uw vader zijn werk, u ook niet op de hoogte zou zijn van zijn loon. De enigste persoonlijke uitspraak die uw vader heeft gedaan over zijn dienst is dat er in Kandahar veel gevechten zouden zijn. Ook dit heeft uw interesse niet verder geprikkeld waardoor u geen verdere vragen hebt gesteld aan uw vader (CGVS1, p. 11). U weet in het algemeen te weinig te vertellen over het werk van uw vader, waardoor het CGVS vraagtekens zet bij de tewerkstelling van uw vader bij het ANA. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de tewerkstelling van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan. Ondanks dat u na uw vertrek nog contact heeft gehad met de achtergebleven familie hebt u blijkbaar geen moeite gedaan van de bijkomende informatie te verkrijgen, wat de ongeloofwaardigheid nog meer versterkt (CGVS1 p. 5; CGVS2 p. 3).

Net zoals bij de tewerkstelling van uw vader weten uw verklaringen met betrekking tot uw broer [H.] niet te overtuigen. Net zoals bij uw vader zijn tewerkstelling verwijst u bij uw broer steeds naar de documenten om informatie te verschaffen over zijn werk (CGVS1, p. 12, 13, 14). Zelf komt u met zeer weinig informatie tijdens het persoonlijk onderhoud. U weet niets te vertellen over de registratieprocedure of over hoe uw broer in het leger is terecht gekomen. U weet niet wanneer uw broer naar Turkije is gegaan om een opleiding te volgen. U weet dat hij in "215 Maiwand Korps" heeft gediend, maar u weet niet in welk bataljon of welke compagnie hij onderverdeeld was. Net zoals uw vader zou uw broer niets meer verteld hebben dan dat de situatie in Helmand slecht was (CGVS1, p. 13). Na 8 of 9 jaar in dienst mag men toch verwachten dat uw broer meer vertelde over zijn werk dan enkel dat de situatie slecht was. U geeft aan dat u veel sprak met uw broer, maar wederom bleven uw antwoorden zeer beperkt. Uw broer zou nooit iets specifiek verteld hebben over zijn werk, noch over zijn ervaringen tijdens zijn werk (CGVS1, p. 13). De informatie die u wel weet te verschaffen is bovendien niet consistent doorheen de twee persoonlijke onderhouds. Zo stelt u in het eerste persoonlijk onderhoud dat uw broer de rang 'turan' (kapitein) had (CGVS1 p. 14), en in het tweede persoonlijk onderhoud zou uw broer de rang 'bridmal' (eerste luitenant) hebben gehad (CGVS2, p. 7). In het algemeen kunt u zowel bij uw broer als bij uw vader geen persoonlijke verhalen of anekdotes aanhalen die een doorleefd karakter weten weer te geven van hun tewerkstelling bij het ANA. U kunt verder ook niets vertellen over de activiteiten die ze deden tijdens hun dienstjaren (CGVS1, p. 10, 11, 12, 13). Beide zouden ze nooit iets verteld hebben over hun werk. Dit is toch zeer bevreemdend wanneer beide meer dan 8 jaar dienst hebben gedaan bij het ANA. Men moge verwachten dat u meer informatie kan verschaffen over hun tewerkstelling wanneer ze 8 jaar in dienst zijn geweest en om de 6 à 7 maanden thuis kwamen (CGVS1, p. 9 & 14).

Ook over de job van uw broer [I.] bij de Afghaanse Lokale Politie (ALP) weet u maar bitter weinig te vertellen. U zegt dat uw broer van checkpoint naar checkpoint ging, zelf checkpoints opstelde en bij de checkpoints vragen moest stellen aan de mensen die passeerden (CGVS1, p. 14 & 15). U raakt hierbij niet verder dan een algemene verklaring over de werking van de ALP. U kan verder niets diepgaand vertellen over het werk van uw broer. Dit is bevreemdend aangezien uw broer toch drieënhal jaar gewerkt heeft in het dorp waar u woonde. U weet niets te vertellen over zijn collega's, zijn lokale commandant of het registratieproces dat hij heeft moeten doorlopen. Al deze bevroegde elementen speelden zich af in uw eigen dorp/district, wat toch uiteindelijk ter uwen oren zouden moeten gekomen zijn. Ondanks uw dichte nabijheid bij uw broer, weet u weinig te vertellen over zijn werk. In het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS wist u dan toch te vertellen dat uw broer bij de checkpost in Chamrai stond. Daar vertelt u dat uw broer zelden naar huis kwam (CGVS2 p. 11). De checkpost zou ongeveer op anderhalf uur van uw huis gelegen hebben en een twintig à vijftwintig minuten (te voet) van de bazaar waar u werkte. U zou nooit uw broer bezocht hebben op zijn

checkpoint (CGVS2, p. 12). U geeft een zeer beperkt beeld op de tewerkstelling van uw broer. Daarom zet het CGVS toch vraagtekens bij uw verklaringen met betrekking tot de tewerkstelling van uw vader en broers. Als het CGVS uw al uw verklaringen omtrent de tewerkstelling van zowel uw vader als uw twee broers in beschouwing neemt, acht het CGVS de tewerkstelling van uw familieleden als niet aannemelijk. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging en de huidige situatie van uw broers en vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Zoals eerder al aangehaald, verwijst u zeer vaak doorheen de persoonlijke onderhouden naar de documenten die u hebt voorgelegd om de tewerkstelling van uw familieleden te onderbouwen. Om te beginnen moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Daarnaast roepen de documenten die u hebt voorgelegd vraagtekens op over de authenticiteit. Bovenal omdat er in de documenten die u hebt voorgelegd duidelijke spellingsfouten op te merken zijn. Zo staat er op het certificaat van de "3rd infantry training brigade" het woord lieutenat i.p.v. lieutenant. (CGVS Doc. 1). Op de Kabul bankkaart van uw vader staat er het woord 'ministry of defince', wat uiteraard 'ministry of defence' moet zijn (CGVS Doc. 14). Op de Turkse badge van uw broer [H.] ontbreekt belangrijke informatie, waaronder zijn handtekening, zijn servicenummer en zijn postnummer (CGVS, Doc. 2). Daarnaast is de wijze waarop u de documenten hebt verkregen zeer opmerkelijk. Na 8 of 9 maanden dienst hadden uw broer en uw vader de documenten aan u overhandigd (CGVS2, p. 8). U zegt ook dat wanneer uw broer documenten ontving van het leger, hij die aan u toonde en dan gaf hij kort een woordje uitleg (CGVS, p. 4 & 10). U geeft aan dat u de documenten bijhield op uw gsm omdat u trots bent en een kijk wou hebben op de omstandigheden waarin zij werkten (CGVS2, p. 4). Het is opmerkelijk dat dit uw beweegredenen zijn aangezien de documenten die u hebt voorgelegd geen indicatie geven van de omstandigheden waarin zij werkten, daar de documenten meer een blik werpen op de feitelijke informatie met betrekking tot het werk van uw familieleden. Ook het feit dat u trots bent op uw familieleden, verklaart niet waarom u 8 à 9 jaar lang alle documenten verzamelde op uw gsm. Het CGVS zet dan ook vraagtekens bij uw beweegredenen om de documenten te verzamelen in Afghanistan. Wanneer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd word waar de originelen documenten zich bevinden zegt u dat de documenten vernield zijn met de val van Afghanistan (CGVS1, p. 3). In het tweede persoonlijk onderhoud geeft u aan dat u niet weet waar de originelen zich bevinden (CGVS2, p. 5). Ten slotte gaat het hele idee dat uw familieleden zelden tot nooit iets vertelden aan u over hun werk rechtstreeks in tegen het idee dat ze alle documenten met betrekking tot hun werk aan u zouden geven en zelfs aan u toelichten. Wanneer uw familieleden zo weerhoudend waren op vlak van informatie geven, zouden ze dit ook zijn op vlak van het overhandigen en uitleggen van documenten. Zeker in het geval dat uw broer zelf gezegd heeft dat het leger haar eigen beleid heeft waarbij geen informatie naar buiten mag komen, lijkt het contradictorisch dat uw broer hierna openlijk alle documenten aan u overhandigt en er uitleg bij geeft (CGVS2, p. 5). Omwille van bovenstaande redenen acht het CGVS dat de voorgelegde documenten uw relaas dusdanig niet kunnen onderbouwen. Het CGVS hecht weinig bewijswaarde aan de door u voorgelegde documenten wegens de fouten in de documenten, tegenstrijdigheden in uw verklaringen en de objectieve informatie aanwezig in het administratieve dossier.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroegere leden van het ANSF (vader en broers), waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat deze zélf te maken hebben met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Ook wat betreft uw eigen problemen of de problemen (of situatie) van uw familieleden, overtuigen uw verklaringen niet. Zo geeft u aan dat er, voor het incident waarbij u en uw broer [I.] waren betrokken en waarbij [I.] werd doodgeschoten, zich al een soortgelijk incident had voorgedaan. Een dorpeling zou ook in een hinderlaag vermoord zijn omdat hij voor de overheid werkte. U geeft aan dat er nog vele gelijksoortige incidenten zich hebben voorgedaan (CGVS1, p. 18). Het is bevreemdend dat deze incidenten zich al hebben voorgedaan voor het incident waarbij uw broer was bij betrokken, maar wel gedurende de periode dat u dreigementen ontving van de taliban (CGVS1, p. 15). Men zou dan wel mogen verwachten dat zowel u als uw familie de dreigementen door de taliban serieus neemt, aangezien de taliban duidelijk dorpelingen doden omwille van hun werk. Echter stelt u duidelijk dat u de eerste telefonische dreiging en de dreigbrieven niet serieus nam (CGVS1, p. 7, 15). U kan ook niet in de tijd situeren wanneer de eerste bedreiging van de taliban gericht aan uw vader en broers kwam en houdt het op "lang geleden" (CGVS1 p. 15). U dan gevraagd hoelang voor uw vertrek dit was geeft u aan dat het 4, 5 of 6 maanden voordien was, wat dan eerder kort

voor uw vertrek is. U en uw familie hebben ook niet veel aandacht geschonken aan de dreigbrieven (CGVS1, p. 18). Jullie ontvingen er meerdere zo verklaarde u. Evenmin kan u aangeven wanneer ongeveer de eerste dreigbrief kwam, hoewel u eerder in het onderhoud zei dat uw broer tien dagen nadien werd doodgeschoten (CGVS1 p. 19, 16). Het is onwettelijk dat uw familie zo'n lakse houding had omtrent de telefonische dreigementen en de dreigbrieven, terwijl vier maanden eerder een man in uw dorp om het leven was gekomen wegens zijn tewerkstelling bij de overheid. Dat u dan verklaart dat jullie zich geen zorgen maakten omdat er arbaki in het dorp waren, slaat op niets aangezien de taliban er al eerder in geslaagd waren de arbaki te omzeilen en in het doden van een dorpsgenoot (CGVS1, p. 10 & 16). De waarde die u en uw familie gegeven hebben aan de dreiging ondermijnt de geloofwaardigheid van de problemen en de ernst van de dreiging die u tijdens het persoonlijk onderhoud hebt voorgesteld. Het is eveneens opmerkelijk dat uw broer [L.] nog het risico nam naar huis te komen hoewel er zeer recent nog een dreigbrief was gekomen van de taliban (CGVS2 p. 15).

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie inzake uw verzoek om internationale bescherming niet ombuigen. Zoals eerder aangehaald, acht het CGVS de door u voorgelegde documenten omtrent de tewerkstelling van uw vader en broers als weinig betrouwbaar. Ook de andere documenten die u hebt voorgelegd, namelijk de kopie van de licentie van de winkelleigenaar, kopie van de brief van de dorpsouder, de kopieën van de dreigbrieven en de foto's die u hebt voorgelegd, zijn onderhevig aan de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan – Corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021) waaruit blijkt dat in Afghanistan een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Wederom neemt het CGVS het standpunt in dat dergelijke documenten slechts uw relaas kunnen staven bij geloofwaardige verklaringen, wat in dit geval niet is gebleken. Inzake bijvoorbeeld de foto's van uw vader in het leger kan u enkel uw vader aanduiden maar niet toelichten wie de andere erop afgebeelde personen zijn of in welke omstandigheden de foto's genomen werden (CGVS1 p. 12). De dreigbrieven van de taliban betreffen handgeschreven brieven die door eender wie kunnen zijn opgesteld. Daarnaast zijn het slechts fotokopieën terwijl van kopieën de bewijswaarde gering is gezien ze makkelijk te manipuleren zijn mits allerlei knip- en plakwerk.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is. Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een

risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van ‘hulpverzadiging’ en ‘overuitgaven’, wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare

informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep in casu

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet het verzoek om internationale bescherming bij voorrang onderzoeken in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Geneve op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van deze wet).

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart dat hij Afghanistan ontvluchtte omdat hij werd bedreigd door de taliban en vreest door hen te worden gedood, dit onder meer omdat zijn broer H. werkzaam was voor het Afghaanse nationale leger (ANA). Verzoeker verklaarde onder meer dat zijn broer H. is verdwenen sinds de machtsovername door de taliban.

Met betrekking tot de tewerkstelling van broer H. legde verzoeker bij het CG neer voor: *“certificaten, foto’s van uw broer in uniform, foto’s van uw broer in Turkije, een Turkse legerbadge, een Afghaanse legerbadge, allemaal kopieën, en een foto van uzelf in gezelschap (kopie)”*.

In het verzoekschrift leest de Raad dat verzoeker ondertussen zijn broer H. heeft teruggevonden en dat deze in Duitsland verblijft. In een eerste aanvullende nota van 14 januari 2024 geeft verzoeker onder andere aan dat zijn broer H. een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Duitsland en maakt hij in dit verband volgende stukken over:

- 1) Een kopie van de verblijfsvergunning die zijn broer H. in Duitsland zou betreffen met als titel *“Aufenthaltsgestattung zur Durchführung des Asylverfahrens”*.
- 2) Een kopie van een *“letter of explanation”* opgesteld door verzoekers broer H. met een overzicht van zijn militaire loopbaan.
- 3) Kopieën van drie foto’s waarop zijn broer H. te zien zou zijn in legeruniform.

In een tweede aanvullende nota van 13 maart 2024 deelt verzoeker mee dat zijn broer H. erkend is als vluchteling in Duitsland. Verzoeker maakt de onderstaande documenten over die zijn broer H. zouden betreffen:

- 1) Een kopie van de beslissing waarbij de vluchtelingenstatus zou worden erkend aan zijn broer op 26 januari 2024.
- 2) Een kopie van een brief van een zekere kapitein Sparks waarin deze de werkzaamheden van verzoekers broer H. zou beschrijven en hierin stelt dat deze en zijn familie hierdoor extreem gevaar lopen.
- 3) Een kopie van de voorkant van de enveloppe die zijn broer H. naar verzoeker stuurde.

Op de terechtzitting van 21 maart 2024 waarop verweerder, die geen nota heeft ingediend, ook niet verschijnt, legt verzoeker de originele documenten neer die hij via zijn broer H. in Duitsland zou hebben verkregen. Het zou onder meer betreffen:

- diens originele badge, waarvan bij het CG een kopie werd neergelegd en die als stuk 2 geklasseerd werd in de documentenmap van het CG onder de benaming *“Afghaanse badge H.”*;
- verschillende originele documenten, waarvan bij het CG een kopie werd neergelegd en die onder stuk 1 geklasseerd werden in de documentenmap van het CG onder de noemer *“Documenten tewerkstelling H.”*
- diens originele *“12 Grade”* schoolcertificaat.

Uit het voorgaande lijkt te kunnen worden besloten dat verzoekers broer H. in Duitsland is erkend als vluchteling op 26 januari 2024.

Hoewel uit landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familie-leden van personen die in het verleden werkzaam waren voor het Afghaanse nationale leger blijkt evenwel dat familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid (zie o.a. EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, p. 56-65; EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, p. 54-55; EUAA Afghanistan-Country Focus, december 2023, p. 62-63), hetgeen in casu van toepassing kan zijn.

De Raad herinnert in dit verband aan het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov waarin het Hof van Justitie de advocaat-generaal bijtrad in zijn stelling dat de individuele beoordeling niet verhindert dat *“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade”* (HvJ 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU: *“Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen.”*

Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat, als het klopt dat H. werd erkend als vluchteling in Duitsland en dit te maken heeft met diens werk voor het ANA en verzoeker diens broer is, verzoeker zelf vervolging riskeert in Afghanistan.

Het is dus van belang te onderzoeken of verzoekers broer in Duitsland werd erkend als vluchteling op grond van deze werkzaamheden en om na te gaan welke verklaringen hij mogelijk heeft afgelegd over de problemen die zijn familie, waaronder verzoeker, hierdoor heeft ondervonden. Hierbij dient tevens rekening te

worden gehouden met de originele documenten die verzoeker heeft neergelegd tijdens de terechtzitting en die zijn broer H. zou betreffen.

De Raad benadrukt in dit verband nog dat het onderzoek naar verzoekers vrees voor vervolging een toekomstgerichte beoordeling impliceert. Zelfs indien een afwezigheid van vervolging vóór het vertrek zou worden vastgesteld, sluit dit het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer van verzoeker naar Afghanistan geenszins uit, te meer gelet op de machtsovername door de taliban in 2021 en de actuele beschikbare landeninformatie. De Raad merkt hierbij op dat in de context van deze nieuwe machtsdynamiek tevens dient te worden nagegaan in welke mate verzoeker, afkomstig uit Paktika, een risico loopt om via het lokale talibannetwerk te worden geïdentificeerd als terugkeerder wiens broer erkend vluchteling is in Duitsland.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek, kan de Raad het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeks-bevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van dezelfde wet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 1 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA